

Zabawy stymulujące rozwój mowy

Przygoda w lesie

Pod lasem w małej chatce mieszkała mama z ośmiorgiem dzieci, nazywały się:
A < O < E < U < I < Y < A < E.

Pewnego razu dzieci poszły na grzyby do lasu, ale nie zabrały ze sobą zegarka, ani kompasu – więc zgubiły się i zaczęły rozpaczać:

ECH, ECH, ECH, ECH.

Ale mama nie traciła nadziei na odnalezienie swoich dzieci, wołała je więc głośno:
A-O, E-U, I-Y, A-E.

Niebawem dzieci się odnalazły i w rodzinie zapanowała wielka radość:
OCH, OCH, OCH.

Cieszyły się wszystkie zwierzątka w gospodarstwie:

- kotek, który mruczał – MIAU, MIAU, MIAU, MIAU

- piesek, który szczekał – HAU, HAU, HAU, HAU

- koza, która meczała – ME, ME, ME, ME

- krowa, która muczała – MU, MU, MU, MU

- koń, który rżał – IHA-IHA, IHA-IHA

Mama ugotowała pyszną kolację, przy której pomogły jej dzieci:

CIACH, CIACH, CIACH, MACH, MACH, MACH – MNIAM, MNIAM, MNIAM.

Po skończonej kolacji i leśnych przygodach, dzieci szeroko ziewnęły

i szybciotko zasnęły: AAAAAAAAAAAAAAAAAA – CHA PSI, CHA PSI, CHA PSI SIA

Czapla

Czapla ma bardzo długie nogi. Powtarzając sylaby razem z czapłą, przeskakuj z nogi na nogę lub podnoś wysoko kolana.

Szła po błocie czapla
do szkoły się uczyć.

I tak wciąż to powtarzała:

cza-cza, czo-czo, czu-czu, cze-cze

czy-czy, czą-czą, czę-czę.

Taka duża czapla

co się uczyć chciała.

Dżdżownica

Klaszcz w dłonie, wymawiając każdą sylabę. Możesz też dotykać prawą ręką do lewej pięty i odwrotnie. Uważaj – możesz mieć kłopot z utrzymaniem równowagi.

Była też dżdżownica,
co się uczyć chciała.

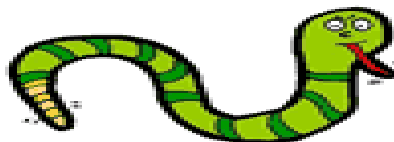
i tak wciąż to powtarzała:

dża-dża, dżo-dżo, dżu-dżu, dże-dże

dży-dży, dżą-dżą, dżę-dżę

Taka mała dżdżownica

co się uczyć chciała.

Zabawa w pociąg

Lokomotywa (*dorośli*) i wagony (*dzieci*) jadą w daleką podróż po sali. Po drodze napotykają różne przystanki, stacje, dworce. Mają w swoich nazwach ćwiczone głoski. Nazwy mogą być coraz trudniejsze.

Pociąg rusza:

- cza – cza- czo –czo –cza –cza-czo-czo (*najpierw wolno potem coraz szybciej*).

Dojeżdża do stacji Radecznica. Dorosły pełniący funkcję zawiadowcy stacji ogłasza:

- Stacja Radcznica !

Dzieci powtarzają (*wolno*):

- Stacja Radecznica!

Konduktor (*jedno z dzieci*) powtarza raz jeszcze:

- Stacja Radcznica!

Zawiadowca woła:

- Odjazd!

Dzieci powtarzają. Pociąg rusza w dalszą podróż:

- cza – cza- czo –czo –cza –cza-czo-czo

Zwalnia, staje. Zawiadowca woła:

- Stacja Szczawnica !

Dzieci powtarzają:

- Szczawnica itd.

Po drodze dzieci „załadowują” wagony różnymi wymyślonymi towarami, w nazwach których słychać ćwiczone głoski.

Koło fortuny

Wyrazy, które sprawiają trudność dzieciom możemy wykorzystać podczas zabawy w „Koło fortuny”. Gromadzimy przedmioty o trudnych nazwach (albo same wyrazy zapisane na kartonikach). Układamy je w kole. W środku umieszczamy butelkę i kręcimy nią. Dzieci wymawiają nazwę tego przedmiotu, przed którym zatrzyma się otwór butelki.

